

EUROPÆISK FOLKEBLAD

De Europæiske
Konservative
og Reformister

NOVEMBER
2. ÅRGANG

6/2016

**ANDERS VISTISEN:
NU GØR VI HOVEDRENT**

**TYSK INDVANDRINGSKRITISK PARTI
SLÅR MERKEL PÅ HJEMMEBANE**

DF-BESØG I BRUXELLES

NATIONALSTATERNE KLARER EU'S ARBEJDE

Endnu en gang må den danske regering gå tiggergang til EU-Kommissionen for at få forlænget grænsekontrollen. Den foreløbige tilladelse til at gennemføre grænsekontrol er nemlig kun gældende indtil den 12. november 2016. Formelt er det sådan, at EU-Kommissionen skal give tilladelsen, og at medlemslandene godkender den. Og Danmark står bestemt ikke alene med ønsket – også Tyskland, Sverige, Østrig og Norge har anmodet om tilladelse til en forlængelse.

Årsagen er den helt indlysende, at EU endnu ikke har fået styr på sine ydergrænser, at "aftalen" med Tyrkiet om flygtninge når som helst kan annulleres af den tyrkiske diktator Erdogan, og at nye flygtningestrømme står på spring for at komme til Europa – mange tusinde står desuden parate i det arabiske kaos-land Libyen få hundrede kilometer fra den italienske ø Lampedusa.

EU har ganske vist et såkaldt grænseagentur, der kalder sig Frontex, men Frontex bruger næsten alle sine ressourcer på at redde migranter i land i Europa fra deres faldefærdige skuder og at fungere som en slags dyr taxa-service for migranter – i stedet for at bruge energien på at lukke grænserne og sejle migranterne tilbage til den kyst, de er kommet fra, samt at sænke menneskesmuglernes skibe, når de ligger ved kysten. Derfor duer Frontex ikke. Realiteten er, at medlemslandene er overladt til sig selv. Vi må sikre vores egne grænser. Ingen gør det for os. Hvert medlemsland er overladt til sin egen skæbne.

På den baggrund er det en ydmygelse, ja uforskammethed, at medlemslandene skal ligge på knæ for Kommissionen for at få forlænget en tilladelse til noget indlysende logisk, hvis der skal være styr på indvandringen. Når EU ikke magter at kontrollere sine ydergrænser, manglede det da bare, at medlemslandene klarer arbejdet, sådan som det skete, da Balkanruten blev lukket af lande som Ungarn, Bulgarien og Østrig. Men i stedet for at takke naboerne, som hun burde på vegne af tyskerne, har Kansler Merkel i stedet

hyklerisk løftet pegefingern og kritiseret de østeuropæiske lande.

Hvad bilder EU's magthavere sig i grunden ind? Hvem tror de, at de er, når de end ikke magter at garantere europæernes tryghed? Men når EU ikke kritiserer grænsekontrollen, så klarer vi det heldigvis selv. Ikke uventet har Det Radikale Venstre og andre partier hældt grænsekontrollen ned ad brættet. De påstår, at den ikke har nogen effekt, men blot lægger beslag på politiets kræfter, og at den i øvrigt er overflødig, fordi der ikke længere kommer så mange flygtninge som tidligere. Seneste har også Socialdemokratiets formand Mette Frederiksen villet frigøre betjente fra grænsen. Mon svenskerne er enige? Mon ungarerne er?

Sagen er, at andre landes grænsekontrol naturligvis har virket og dermed fjernet noget af presset fra de danske grænser. Men tænk, hvis disse lande tænkte ligeså kortsigtet? Så ville porten til Tyskland, Danmark og Sverige igen stå på vid gab. Så ville vi igen risikere at opleve afspærrede motorveje på grund af ukontrollerede strømme af migranter. På en snirklet måde har EU ret: Grænsekontrol er ikke kun det enkelte medlemslands anliggende, eftersom grænsekontrollen på Balkan har haft en positiv effekt på tilstrømningen af asylansøgere til resten af Europa. Og så skal det da lige tilføjes, at grænsekontrollen også fanger alt fra tyveknegte over narkosmuglere og andre plattenslagere til våbenhandlere og menneskesmuglere.

Men ret beset kunne Balkan-landene vel være ligeglade med os andre? De fleste migranter vil jo til lande med høje niveauer for velfærd som Tyskland, Danmark, Sverige og Norge. Men det er et land som Ungarn ikke. Landets leder Viktor Orbán har flere gange udtalt, at det for ham drejer sig om hele Europas tarv. Derfor tager han opgaven på sig. Dermed handler grænsekontrol også om præcis den solidaritet, som EU elsker at holde lange skåltaler om – men en ægte af slagsen.

Fordi kontrollen ved ydergrænserne mangler, oplever vi i øjeblikket, at de eu-

(Foto Scanpix)

ropæiske lande faktisk hjælper hinanden med at opretholde kontrollen, og det er virkeligheden det mest pinlige for EU – ganske enkelt fordi EU mangler både vilje og evne til at sikre sine grænser. Hvem redder i disse dage EU? Det gør ironisk nok de forkætrede og forhadte nationalstater. De redder EU fra kaos og undergang. Måske var det på tide med lidt taknemlighed fra EU-Kommissionens side?

■ KL.

ANDERS VISTISEN:

NU SKAL DER GØRES HOVEDRENT

Af Karsten Lorentzen

Det er ingen overdrivelse at sige, at Anders Vistisen har fået sin ilddåb i rollen som Dansk Folkeparti's gruppeformand i Europa-Parlamentet. Siden sagen om støtte fra partiet MELD og fonden FELD blussede op igen fredag inden efterårsferien, er ingen dag gået, uden at der har været bud efter Vistisen. Ret hurtigt inde i forløbet valgte Dansk Folkeparti derfor at gøre noget, som ingen partier har gjort før: At offentliggøre alle de arrangementer, annoncer og publikationer, som har modtaget støtte og at tilbyde at betale hver en krone tilbage

"Det her handler ikke om, at vi ønsker at skjule noget, eller at vi ønsker at komme OLAF (EU's antisvindelenhed, red) i forkøbet. Det handler ganske enkelt om, at vi ønsker at betale pengene tilbage til EU for projekterne, så vi får en økonomisk skilsmisse fra MELD og FELD", siger Anders Vistisen, som understreger, at al udbetalt støtte er blevet både forhåndsgodkendt og efterfølgende blåstemplet af revisionen. Men der forestår stadig en undersøgelse af selve grundlaget for støtten.

Hvorfor europæiske partier?

Anders Vistisen ærgres sig godt og grundigt over hele forløbet og har allerede adskillige gange undskyldt over for danskerne og de mange mennesker, der enten har stemt på Dansk Folkeparti eller aktivt bakker partiet op som medlemmer, tillidsfolk eller folkevalgte. Han har desuden tilbudt at betale penge tilbage

af egen lomme for arrangementer, der direkte har med ham at gøre, og som der eventuelt kan sås tvivl om. Det handler for Vistisen om at holde Dansk Folkeparti skadesfri.

"Jeg er enormt ked af, at de mange mennesker, der hver dag ulønnet arbejder for at udbrede partiets politik, bliver ramt af denne sag. Det er ikke fair, at de skal rammes, fordi vi er nogle i EU-Parlamentet, der ikke har haft nok styr på det. Jeg kan kun undskylde og sørge for, at vi fremover er ekstremt påpasselige med, hvordan vi bruger penge, der bliver stillet til rådighed.

Men hvordan blev Dansk Folkeparti overhovedet involveret i MELD/FELD? Hvordan opstod ideen? Anders Vistisen forklarer, at de "europæiske partier" er EU's forsøg på at etablere et alternativ til de nationale partier som f.eks. Dansk Folkeparti, og alene af den grund var DF oprindeligt modstander af ideen. Men for at gøre en lang historie kort, endte Dansk Folkeparti alligevel med at deltage i stiftelsen af et europæisk parti. Også selvom EU's partier er syntetiske partier – rene kulisser.

"I 2012 indså vi, at vi havde valget mellem fortsat at sige nej og lade alle ja-partierne få pengene eller at danne et EU-skeptisk parti. Det er nemlig sådan, at den samlede økonomiske pulje er den samme, uanset hvor mange partier, der er. Hvis vi nu forestiller os, at der kun eksisterede et enkelt parti med tyve medlemmer ud af Parlamentets 751 medlemmer, så ville dette parti modtage alle pengene. Det ville medføre en skævvridning til fordel for de EU-begejstrede partier. Derfor valgte Dansk Folkeparti at gå med ud af pligt-

følelse", siger Anders Vistisen og tilføjer, at Dansk Folkeparti med udgangen af 2015 blev "partiløst" – her blev MELD/FELD nemlig opløst, fordi ingen af de øvrige medlemmer opnåede genvalg ved valget til Europa-Parlamentet i 2014.

DF stiller sig ikke i vejen for undersøgelse

Anders Vistisen lægger ikke skjul på, at der nu skal ryddes godt og grundigt op, og at hver en sten vil blive vendt. Samtidig har han en fornemmelse af, at årsagen til Europa-Parlamentets manglende vilje til at modtage tilbuddet om tilbagebetaling af støtte for ca. 2,5 millioner kroner måske er, at det også vil ramme nogle af de øvrige partier.

"EU-systemet har svært ved at håndtere, at penge bliver returneret. Det er der slet ikke nogen praksis for i det system. Men vi synes, at det er det mest rimelige, at vi betaler støtten tilbage, når der kan være bare den mindste tvivl om grundlaget for den. Vi er stadig overbeviste om, at langt de fleste ting har været helt "inden for reglerne" for det tilladelige, ligesom vi på ingen måde anfægter, at OLAF skal undersøge sagen helt til bunds. Vi vil bare undskylde, at sagen ikke er blevet håndteret bedre, at der tydeligvis er blevet sjusket, og at omgangen med penge har været alt for uformel. Det er grunden til vores ønske om at betale pengene tilbage, herefter må sagen naturligvis gå sin gang i EU's kontrolinstanser, siger Anders Vistisen og fortsætter.

"Vi har ikke levet op til vores egne standarder om, hvordan vi bruger penge. Det er jeg utrolig ked af, og det kan jeg kun beklage. Nu bliver pengene sat ind på en spærret konto, indtil OLAF er færdig med sin undersøgelse. Når det er sket, vil vi igen rette henvendelse til Europa-Parlamentet for at betale beløbet tilbage." ■

Dansk Folkeparti giver en uforbeholden undskyldning for rodet omkring MELD/FELD, og det er grunden til, at vi har valgt at tilbagebetale al støtte – også den støtte, som åbenlyst var berettiget. "Det handler om, at Dansk Folkeparti skal videre. Vi skal genvinde danskernes tillid og føre politik til gavn for Danmark", siger Anders Vistisen. (Foto Carsten Lundager)

Jørn Dohrmann undrer sig over, at et flertal i Parlamentet lader partifarve afgøre, om de skal stemme for eller imod et godt forslag, som vil gavne forbrugerne. (Foto Karsten Lorentzen)

FØDEVARER

DOHRMANN:

ÅBENBART ØNSKER MAN IKKE FORSIGTIGHEDSPRINCIPPET ANVENDT

Af Karsten Lorentzen

Dansk Folkeparti's medlem af Europa-Parlamentets fødevarer- og miljøudvalg, Jørn Dohrmann undrer sig over, at "forkerte" stemmer kan stå i vejen for gennemførelsen af et ellers fornuftigt forslag til gavn for europæernes sundhed. Det sker, efter at et flertal i Parlamentet afviste et forslag fra et fransk højrefløjsparti, som ellers gik ud på, at et land som Danmark skal have større selvbestemmelsesret til at træffe beslutninger om, at der er stoffer, som man slet og ret ønsker at forbyde i emballager og kontaktmaterialer til fødevarer

Det skete blandt andet med henvisning til, at man jo på EU-plan typisk hylder forsigthedsprincippet. Dette kunne derfor også gøre sig gældende på nationalt plan, men det blev altså afvist af et flertal. "Vi forhandlede faktisk om et udmærket tiltag fra den danske socialdemokrat Christel Schaldemose om en harmonisering af emballager lige fra slikposer til pizzabakker. Vi har nemlig set talrige eksempler på, hvordan visse indpakninger, emballager og andre materialer, der pakkes om fødevarer, kan afgive forskellige kemiske stoffer, som forbrugere kan ende med at

optage, når maden indtages. Der er eksemplet med pizzabakker, som man bør undgå at spise af, da forskning viser, det kan give kræft og øger risikoen for abort hos kvinder", siger Jørn Dohrmann.

Han forklarer, at der på EU-plan er der en række stoffer, som findes inden for rammeforordningen, der fastsætter nogle generelle sikkerhedskrav til en række fødevarerkontaktmaterialer, men reglerne er ikke ens for alle. Nationalstaterne har fastsat særforanstaltninger, der dog varierer en del på tværs af landene. Derfor kan det være enormt svært at kontrollere, om hvordan indholdet af stoffer i pizzabakker for Italien, for nu at give et dårligt eksempel, kontrolleres, inden de importeres af danske virksomheder.

Sikkerhed for forbrugerne

Schaldemoses rapport var en betænkning, der indeholdt et ønske om at få en bedre harmonisering af en lang række af materialer, så det bliver mere gennemskueligt for forbrugere, importører og myndigheder. Men som Jørn Dohrmann pointerer, så er en højere standard bestemt ønskværdig for EU som helhed, men det må ikke stå i vejen for de medlemslande, som på egen hånd ønsker

at vedtage bedre standarder. "Ikke kun Dansk Folkeparti, men også andre danske partier, har gentagne gange sagt, at EU-standarder ikke må forhindre Danmark i at sige, at vi ønsker en bedre sikkerhed for de danske forbrugere. Det er fint, at vi løfter EU, men hvis eksempelvis det danske folketing ønsker en højere sikkerhed for de danske forbrugere, så skal de danske folkevalgte da kunne bestemme det. En harmonisering er blot et fælles udgangspunkt", siger han.

Jørn Dohrmann ærgrer sig derfor over, at partitilhørsforhold i Parlamentet åbenbart betyder mere end de konkrete politiske resultater og løsninger.

"Desværre ser vi her et eksempel på, at hvis et "forkert" parti kommer med et ellers udmærket forslag, så ønsker flertallet ikke at støtte det – alene på grund af forslaget afsender. Det viser, at Parlamentet finder sig lysår fra den ellers udmærkede danske tradition om, at det er den konkrete politiske proces, som tæller og har betydning. Det handler om, hvilke resultater, man kan nå frem til. Men vejen til denne erkendelse i Europa-Parlamentet lader til at være meget lang", konkluderer Jørn Dohrmann. ■

DF'ERE PÅ BESØG HOS JØRN DOHRMANN I BRUXELLES

Af Karsten Lorentzen

I begyndelsen af oktober 2016 gæstede en gruppe medlemmer af Dansk Folkeparti Europa-Parlamentet i Bruxelles, hvor de fik en introduktion til det politiske arbejde i Bruxelles af Jørn Dohrmann.

Jack Gregersen fra DF-Kolding fortæller, at rejsen med bus derned var ret anstrengende på grund af mange køer på de tyske motorveje, men at gruppen da endelig nåede frem til Bruxelles.

"Om torsdagen startede vi med fælles morgenmad, hvorefter turen gik til parlamentet, hvor vi fik en rundvisning samt et godt oplæg af Jørn Dohrmann. Resten af dagen var nogle ude at se Grand Place samt den berømte lille statue Manneken Pis. Dagen blev sluttet af med fælles spisning på en lille italiensk restaurant nær parlamentet, hvor vi havde en rigtig hyggelig aften, og så gik turen hjem igen om fredagen", fortæller Jack Gregersen. ■

(Foto Jack Gregersen)

ANDERS VISTISEN:

AFGØRENDE BRUD MELLEM STORBRIANNIEN OG EU

Af Karsten Lorentzen

Dansk Folkeparti's gruppeformand Anders Vistisen var i begyndelsen af oktober til kongres i det britiske konservative parti, hvor den britiske premierminister Theresa May blandt andet satte en deadline for Brexit – Storbritanniens udtrædelse af EU, og han bed først og fremmest mærke i den utroligt gode stemning på kongressen og den selvtillid, som præger briterne

"Man kan virkelig mærke, at de britiske konservative har gjort meget for at samle sig efter afstemningen om Brexit, for det er ingen hemmelighed, at man var meget delt mellem "remain" og "leave" før valget. Men nu står man altså sammen. Langt de fleste er nu enige om, at det britiske folks ønske om at udtræde af EU skal gennemføres", siger Anders Vistisen.

Han tilføjer, at det også er tydeligt, at man nu har indstillet sig på "hard Brexit", hvilket vil sige en noget løsere tilknytning til EU end det, som var på tale lige efter afstemningen i juni.

"Nu taler man meget om, at man vil helt ud af det indre marked. Man vil gerne have adgang til det, men ikke være med i det, fordi man ganske enkelt selv vil kunne styre indvandringen til Storbritannien, således at folk kun kommer ind i landet på et kvalificeret grundlag, og så taler briterne om, at de gerne vil være et slags "fyrtårn" for frihandel i verden, og det er nye toner", forklarer Anders Vistisen.

Briterne vil naturligvis gerne have frihandel med EU, men altså også med USA, Canada, New Zealand og Australien og lande i Asien og dermed ønsker man at være en modkraft mod den spirende protektioni-

sme i EU. Briterne vil gerne vise verden, at frihandel kan skabe fremgang for et land, og det er også en positiv fortælling til de øvrige EU-lande om, at Brexit kan føre til fremgang.

"Men man er også opmærksom på, at det kommer til at kræve nogle reformer for at kunne være attraktiv som en mere verdensvendt handelspartner. Det bekræftes af, at Storbritannien er det G8-land, som har den højeste vækst. Så man må sige, at alle skræmmescenarierne forud for afstemningen var overdrevne. Fundamentalt set har Storbritannien en stærk økonomi", siger Anders Vistisen.

Mange i EU rammer ifølge Vistisen helt ved siden af skiven, når de tror, at man kan "true" briterne med det indre marked, når briterne selv siger, at de faktisk slet ikke ønsker at være med i det indre marked. "Tag nu EU-præsident Donald Tusk som truer Storbritannien med "hard Brexit". Jamen, det er jo det, briterne siger, at de selv ønsker. Det virker lidt bizart at true briterne med det, de selv ønsker".

Eksport til Storbritannien truet

I øjeblikket spekuleres der meget i en fremtidig model for samarbejdet mellem EU og Storbritannien, og man har enten overvejet en "schweizisk" eller "norsk" model for landets fremtidige tilknytning til EU. Men realiteten ligger et helt andet sted.

"Man taler nu snarere om en frihandelsaftale mellem EU og Storbritannien – nøjagtigt som den model for frihandel med Canada, der går under navnet CETA, eller andre frihandelsaftaler mellem EU og tredjelande, og det er en noget løsere tilknytning, end mange havde forventet. Dermed lægger man også op til et stort brud med EU og en langt mere fri rolle for

Storbritannien på verdensmarkedet, og det er en overraskelse".

Men der er stadig en række praktiske udfordringer, og det er blandt andet hensynet til den britiske bil- og flyindustri, der har EU, som det største marked, og som derfor også fortsat må leve op til en række EU-krav – det gælder ikke mindst den europæiske Airbus, hvor Storbritannien sammen med lande som Frankrig og Tyskland er hovedproducent. Og sidst men ikke mindst er hele Banksektoren og det store britiske finansmarked en udfordring.

"Her må man arbejde for en frihandelsaftale, som kan inkludere bankydelse, eller måske overvejer briterne en model, hvor det gøres meget lukrativt for banker at have deres hovedsæde i London, samtidig med at de har "front-afdelinger" i de EU-lande, som tilbyder de bedste vilkår".

Fra EU-siden er to store udfordringer. Den ene er, at Storbritannien har et meget stort handelsunderskud med EU, hvilket betyder, at vi eksporterer mere til dem, end de importerer fra os. Det betyder, at Brexit kan ramme flere lande hårdt, hvis man fra EU's side er for hård ved briterne. Og Danmark vil kunne rammes på landbrugseksporten:

"På verdensmarkedsniveau er landbruget noget af det mindst regulerede, så derfor kan dansk landbrug ende i den noget trælse situation, at eksporten rammes, fordi vores landbrug modtager EU-støtte. Lande som New Zealand og Australien har ingen landbrugsstøtte, og hvis Storbritannien vælger at reformere deres egne støtteordninger, vil de kunne kræve told på de produkter, der med støtte i ryggen importeres fra EU-lande som Danmark", siger Anders Vistisen. ■

Anders Vistisen tilbragte nogle dage på det britiske konservative partis kongres i Birmingham, og her lægger man op til "hard Brexit" – med adgang til EU's indre marked, men uden at være med. Det kan medføre problemer for blandt andet den danske landbrugseksport til Storbritannien. En kongres – eller "årsmøde" – i Storbritannien er en noget anderledes affære end i Danmark, for det er ikke blot partiets medlemmer, der deltager, men også lobbyister fra forskellige interesseorganisationer og andre aktører. Og kongressen strækker sig over en hel uge. (Fotos Anders Vistisen)

TYSK INDVANDRINGSKRITISK PARTI SLÅR MERKEL PÅ HJEMMEBANE

Af Karsten Lorentzen

Udsigten er god fra slotsbroen i Schwerin – men udsigten er også god for indvandrings- og EU-kritiske AfD (Alternative für Deutschland). Gruppeformand Leif-Erik Holm sidder med et nyvalgt hold bestående af 18 politikere, som rykkede ind i Mecklenburg-Vorpommerns landdag med 20,8 procent af stemmerne og blev større end Merkels parti, CDU. Mange er helt nye og uprøvede kræfter, mens andre typisk kommer fra et parti som CDU. En sidegevinst ved AfDs indtog i landdagen var, at det højreekstreme parti, NPD, røg helt ud af parlamentet. (Foto Karsten Lorentzen)

“Ja, du må bære over med rodet, men vi er lige flyttet ind i lokalerne”. Gruppeformand for AfD (Alternative für Deutschland) i delstaten Mecklenburg-Vorpommern og tidligere radiovært i NDR Leif-Erik Holm (46) byder “Europæisk Folkeblad” velkommen i de stadig sparsomt udstyrede lokaler i landdagen – delstatens parlament – som befinder sig på slottet i Schwerin. Det var i øvrigt her, Dronning Alexandrine blev født i 1879 for senere at blive gift med Christian X i 1898

Men i dag er det smukt restaurerede slot det politiske centrum for den tyndest befolkede tyske delstat med 1,6 millioner indbyggere. Her opnåede AfD ved land-

dagsvalget den 4. september 20,8 procent af stemmerne og 18 mandater – og slog Kansler Merkel på hendes egen hjemmebane. Tidligere i år fik partiet mere end 24 procent af stemmerne i Sachsen-Anhalt og for nylig 14 procent i den ellers blodrøde hovedstad Berlin. Et imponerende resultat for et parti, der blev stiftet i april 2013 – oprindeligt på baggrund af modstand mod euroen og redningspakkerne til Sydeuropa.

Men i dag er AfD ikke bare et parti, men en bevægelse, og selvom partiet også er populært i det vestlige Tyskland, henter det den største opbakning i det tidligere DDR, forklarer Leif-Erik Holm over en kop kaffe på kontoret, mens medarbejderne har travlt med at pakke flyttekasser ud.

Nej til “DDR 2.0”

“Velstanden er stadig ikke så høj i øst som i vest, men det er måske en fordel for os, fordi mange i Vesttyskland ganske enkelt er for “mætte” – det går dem for godt, og derfor ser de ikke rigtigt problemerne. Her ser man tydeligere. Men det har også med vores DDR-fortid at gøre, for vi oplevede i 1989 murens fald og den fredelige revolution. Vi indså, at “det her går jo”. Vi opnår noget ved at gå på gaden, og den opfattelse holder stadig. Vi fik smag for friheden. Pludselig var alt muligt, vi kunne tale frit, og vi kunne læse kritiske artikler i aviserne. Og hvad skete der så? Ja, nu har mange følelsen af, at der igen har sænket sig en dyne af censur over det hele. Hvis jeg siger noget, som afviger fra “mainstream”, så ser man skævt til mig. Eller jeg mister måske mit job”, siger Leif-Erik Holm. Han forklarer, at folk er rasende, og at han i valgkampen mærkede, at “alt med frihed” var det, der fik de største bifald. Man ønsker ganske enkelt ikke et “DDR 2,0”. “Vi er folket”, råber de i Dresden. Og folk er vrede over, at en tysk justitsminister kan finde på at omtale dem som “pak”, blot fordi de er oprigtigt bekymrede for indvandringen.

“Regeringen i Berlin gider slet ikke høre på de protester, som folket kommer med. De er fuldstændig som de senile herskere i DDR-tiden. De hverken kunne eller ville forstå, at folk var rasende. I dag er vi igen i den situation, at politikerne har mistet så meget realitetssans, at de ikke forstår, hvordan folket tænker. Naturligvis findes der demonstranter, som siger forkerte ting, har det forkerte ordforråd eller bruger ord, som en minister normalt ikke bruger, men her må man altså acceptere, at det er også er folkets ret. Folket er som det er, og så må regeringen spørge sig selv, om den gør det rigtige”.

Leif-Erik Holm tilføjer, at en udkantsproblematik også gør sig gældende flere steder i Mecklenburg-Vorpommern. F.eks. opnåede partiet mere end en tredjedel af stemmerne på øen Usedom tæt på den polske grænse. Her oplever befolkningen, hvordan hele deres region langsomt bliver nedlagt. Lægen forsvinder, sygehusfunktioner bliver fjernet, domhuse og

politistationer lukker, og det samme gør butikker og arbejdspladser. Læg så hertil de øgede udgifter til indvandrere.

Vi havde brug for briterne

Netop Merkels indvandringspolitik er ikke alene årsag til det ene jordskredsvalg efter det andet i Tyskland, men ifølge Leif-Erik Holm er det også grunden til, at Storbritannien har valgt at forlade EU – det beklager han dybt:

”Det er en skam, at briterne ikke længere er med, for vi har meget til fælles med dem, ligesom vi også har med Danmark og andre lande i Nordeuropa. Vi har mistet en god partner i EU, som heller ikke ønsker ”Europas forenede stater”. Briternes udtræden gør det sværere for os i Nordeuropa. EU kan ikke løse flygtningeproblemet ved hjælp af flygtningevoter. I Østeuropa nægter man, og det har jeg fuld forståelse for. Man vil ikke have diktater fra Bruxelles, eller fra Tyskland, bare fordi vi åbnede grænserne for alle. I danskere har ikke ”valgt” Merkel, men I har ligesom svenskerne været nødt til at indføre grænsekontrol på grund af hendes politik. Derfor bør hun også træde tilbage”, siger han.

AfD's EU-politik minder en del om Dansk Folkeparti's. Partiet ønsker EU ført tilbage til grundtanken om frihandel, men i modsætning til DF er AfD ikke tilhænger af permanent grænsekontrol.

”Vi ønsker grænsekontrol ved ydergrænserne og egentlig tilhængere af de åbne

grænser mellem medlemslandene. Men når kontrollen ikke fungerer – og det er situationen i dag – så må vi have grænsekontrol. Hvis EU's grænser virkelig blev beskyttet, behøvede vi den ikke. Merkel burde have håndhævet dublin-reglerne og lukket grænserne fra begyndelsen, men i stedet påstod hun, at vi slet ikke kan beskytte vores grænser. Hvad er meningen? Kan vi i et af verdens største og rigeste industrilande som Tyskland ikke beskytte vores grænser, samtidig med at vi betaler milliarder til Erdogan i Tyrkiet og beder ham beskytte en grænse, der er dobbelt så lang? Det giver jo slet ingen mening. Det er det rene nonsens”.

Australsk model

På sit partis vegne er Leif-Erik Holm derimod fortrøstningsfuld og helt overbevist om, at valget til forbundsdagen vil blive et jordskred og et gennembrud for AfD på bundsniveau.

”Man har bebrejdet os, at vi har svækket det borgerlige CDU/CSU, og at vi kan frembringe et flertal bestående af SPD, Grønne og de tidligere kommunister i øst. Men allerede nu ser vi, at især CSU har reageret på flygtningekrisen, og den udvikling vil også sætte sig igennem i Merkels CDU, som allerede nu lægger op til flere udvisninger. Problemet er hvorhen. I AfD er vi tilhængere af den ”australske model”. Migranter skal ikke sejles til Europa, når de bliver reddet i Middelhavet, men tilbage til kysten, de kom fra. Det er den eneste løsning”, siger Leif-Erik Holm. ■

TELEFONLISTE DF-MEP

ANDERS PRIMDAHL VISTISEN

Europa-Parlamentet
WIB 05M071
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45859
Mail: anders.vistisen@ep.europa.eu

MORTEN MESSERSCHMIDT

Europa-Parlamentet
WIB 05M061
60, rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45738
Mail: morten.messerschmidt@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Søren Peter Jensen
Telefon: +32 2 28 47738
Mail: sorenpeter.jensen@ep.europa.eu

JØRN DOHRMANN

Europa-Parlamentet
WIB 05M057
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45721
Mail: jorn.dohrmann@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Louis Andreas Michaelsen
Telefon: +32 2 28 47721
Mail: louis.michaelsen@ep.europa.eu

De Europæiske
Konservative
og Reformister

I AfD er man ikke i tvivl:
Valget til forbundsdagen
i 2017 vil betyde endnu
en stor sejr – og måske på
længere sigt et egentligt
regeringssamarbejde
med CDU/CSU.
(Foto Karsten Lorentzen)

BESKE DRÅBER

IKKE LIGEFREM GUDS BEDSTE BØRN – ELLER FLYGTNINGE

V. Jannich Kofoed

Jannich Kofoed. (Privatfoto)

**“Sandelig siger jeg jer:
Hvis I ikke vender om og bliver
som børn, kommer I slet ikke
ind i Himmeriget” (Matthæus-
evangeliet)**

Forleden begyndte de franske myndigheder at nedrive “Junglen” i Calais, det lovløse område og brohoved for indtrængen i Storbritannien, som migranter erobrede for mange år siden. De talløse NGO-ansatte løb befippede rundt i mudderet og opsøgte

alle de mikrofoner og kameraer, som de kunne nå for at markedsføre deres NGO, før lejren forsvandt. Og journalisterne formidlede villigt, hvad vi alle åbenbart burde bekymre os om: Hvad ville der ske med Junglens legendariske flygtningebørn, om hvem vi har hørt meget, men set meget lidt?

Men vi fik syn for sagen, da migranter fra hele Frankrig strømmede til Calais for at benytte sig af den britiske regerings tilbud om at familiesammenføre alle Junglens mindre-årige med pårørende i Storbritannien. Derfor var det ikke traumatiserede drenge og piger med tårestribede kinder i laset tøj og hullede gummistøvler, som krammede deres sovedyr ind til sig, mens de tålmodigt ventede i køen; nej, langt de fleste var granvoksne mænd i god form efter måneders barrikadebyggeri, ildspåsættelser og stenkast; mænd med skægstubbe og visdomstænder, og som derhjemme sagtens kunne håndtere en AK-47, en machete eller et raketstyr, men som i Calais’ jungle blot havde brug for en iPhone, et falsk pas, samt velment vejledning fra en aktivist om, hvad de skulle svare på spørgsmålene under den lemfældige kontrol.

Fotos af de første grupper af “uledsagede flygtningebørn” fra Junglen, som ankom til Storbritannien, har da også vakt en del postyr. For det første kom der ingen pigebørn, og mange britere mente at kunne se, at de triumferende drengebørn i virkeligheden var mandfolk.

Ekspertter og menneskeretsforkæmpere har dog en forklaring: De er blevet ældet i utide af krigen.

Måske kan krig gøre én rynket (og skægget), men den konservative politiker David Davies opfordrede alligevel til, at deres alder blev fastslået, f.eks. med en temmelig præcis måling af deres tandsæt. Men det vil være uetisk, sagde den britiske tandlægeforening, BDA, og opfordrede sine medlemmer til ikke at medvirke. David Davies havde ellers belæg for sin mistro: Ud af 933 tvivlsomme flygtningebørn, som de britiske myndigheder undersøgte mellem januar og juni, var de 636 over 18 år.

Også i andre lande har flygtningebørns velvoksne udseende vakt opsigt. I januar blev svenskerne overraskede, da somalieren Youssef Khalif stod i retten for at have knivdræbt en 22-årig svensk kvinde på et asylcenter for flygtningebørn. Youssef var nemlig godkendt som et barn på 15 år, men alligevel et par hoveder højere end sine forsvarere. Endnu i dag ved ingen, hvor gammel han er, for Sveriges børnelæger og tandlæger nægter nemlig at medvirke ved aldersbestemmelse.

“Mor, mor! Han borede slet ikke!” sagde glade børn i en dansk biografreklame fra 60’erne for tandpasta. I fremtiden vil et velvoksnet flygtningebarn kunne sige efter sit første besøg hos en europæisk tandlæge: “Ved Allah! Han kontrollerede slet ikke min alder”. ■

De Europæiske
Konservative
og Reformister

6/2016

ECR -GRUPPEN

Christiansborg
1240 København K